

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია

ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია

ბადრიძე შოთა აბრამის ძე

ბადრიძე შოთა აბრამის ძე (8. II. 1939, თბილისი, — 13. V. 2001, იქვე), ისტორიკოსი, ისტ. მეცნ. დოქტორი (1978), პროფესორი (1980).

დაამთავრა თსუ-ის ისტ. ფაკ-ტი (1962). 1965-იდან ეწეოდა პედ. საქმიანობას. თსუ-ის საქართვე. ისტ., 1979-იდან კი – შუა საუკუნეების ისტ. კათედრაზე კითხულობდა ბიზანტ. ისტ. კურსს; თსუ-ის გორის, კასპის, ზუგდიდის ფილიალებში კი საქართვე. ისტ. კურსს. პარალელურად (1978-იდან) მუშაობდა საქართვე. მეცნ. აკად. ივ. ჯავახიშვილის ახ. ისტ. და ეთნოგრ. ინ-ტში უფროს მეცნ. თანამშრომლად.

ბ. იყო ი. ჭავჭავაძის სახლ-მუზეუმის სამეცნ. საბჭოსა და ი. ჭავჭავაძის მკვლევლობის შემსწავლელი კომისიის წევრი (გამოსცა ნაშრომი „წინამურის ტრაგედიის გამოცანები“, თბ., 1991).

ბ. ძირითადად იკვლავდა შუა საუკუნეების საქ. სოც.-პოლიტ. პრობლემებს. იყო მრავალი სამეცნ. ნაშრომის ავტორი, რ-თაგან არაერთია თარგმნილი სხვადასხვა ენაზე. მის კალამს ეკუთვნის წიგნები: „ეჭვთიძე თაყაიშვილი“ (რ. მეტრეველთან ერთად, თბ., 1962), „ქართველთმცოდნეობის გამოჩენილი მოჭირნახულე ალექსანდრე ხახანაშვილი“ (თბ., 1968), „ქართლის ცხოვრების მოთხრობები“ (თბ., 1977), „ილია, როგორც ისტორიკოსი“ (თბ., 1937), „ჯყონდიდელი და ცოტნე“ (ზუგდიდი, 1995).

ბ. იყო „საქართველოს ისტორიის ნარკვევების“ III ტომის, „თბილისის ისტორიის“ I ტომის თანაავტორი.

მან პირველმა საგანგებოდ შეისწავლა ს. კაკაბაძის არქივი (სარგის კაკაბაძე, თბ., 1986).

თბზ.: საქართველოს ურთიერთობა ბიზანტიასა და დასავლეთ ევროპასთან, თბ., 1984,
საქართველო და ჯვაროსნები, თბ., 1989.
